

Arrest

nr. 175 490 van 29 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANBESIEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U woonde afwisselend in Grozny en in Itum-Kali. Uw vader hielp sinds de eerste Tsjetsjeense oorlog de rebellen. Hij bracht ze voedsel en medicijnen, hij verleende ze soms onderdak en liet hen zijn wagen gebruiken. Er vonden vaak zuiveringsacties bij jullie thuis plaats. Jullie huis in Grozny werd volledig vernield. In 2006 vluchtte u als minderjarige met uw moeder en drie broers naar Polen. Uw moeder en twee broers M. (...) en A. (...) vroegen er asiel aan en werden er erkend als vluchteling. Uw moeder A. S. (...) (O.V. (...)) reisde met jullie door naar België en diende er op 02/01/2007 haar asielaanvraag in. Op 24/08/2007 vroeg uw

vader K. G. (...) (O.V. (...)) asiel aan in België. Op 05/02/2008 nam het CGVS in het kader van de asielaanvraag van uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hun beroep bij de RVV en bij de RvS werd verworpen. Uw moeder en uw jongste broer M'. (...) hebben o.b.v. een regularisatieaanvraag een verblijfsvergunning in België verkregen. Op 23/02/2015 werd er tegen u door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een inreisverbod voor twee jaar uitgevaardigd. U diende hiertegen beroep in bij de RVV die deze beslissing tot afgifte van een inreisverbod op 17/07/2015 vernietigde. Op 18/06/2016 vroeg u asiel aan bij de Belgische bevoegde autoriteiten. U bent in het bezit van uw Russisch binnenlands paspoort, een beslissing dd. 18/03/2015 van de Poolse asielinstanties, en een convocatie op naam van uw vader. Uw advocaat bezorgde het CGVS na uw gehoor nog een kopie van het arrest van de RVV waarbij het tegen u uitgevaardigde inreisverbod werd vernietigd en een kopie van de Poolse verblijfsvergunningen van uw broers M. (...) en A. (...) waaruit blijkt dat hun er de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw ouders K. G. (...) en A. S.(...) (O.V. (...)). In het kader van de door hen ingediende asielaanvraag heb ik een negatieve beslissing genomen omwille van het bedrieglijke karakter van hun asielmotieven. Deze beslissing en beoordeling werd op 27/05/2008 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook het beroep dat ze hiertegen indienden bij de Raad van State werd op 08/07/2008 verworpen. Bijgevolg resten er uw ouders geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast.

Aangezien u in het kader van uw asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven aangebracht door uw ouders die echter eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van de asielaanvraag van uw ouders incorrect is.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u ter ondersteuning van uw asielaanvraag (CGVS p. 2-3, 5) enkel en alleen een aantal verklaringen aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die uw ouders reeds aanhaalden - nl. u stelt dat uw ouders in Tsjetsjenië werden gevisieerd door de autoriteiten omdat uw vader hulp verleende aan de rebellen - of die volledig voortvloeien uit de moeilijkheden die uw ouders in het kader van hun asielaanvraag hebben toegelicht - nl. u legt een convocatie op naam van uw vader voor en stelt dat hij nog wordt gezocht omdat hij rebellen heeft geholpen. Er werd eerder beslist dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan de motieven die uw ouders er naar eigen zeggen toe hebben aangezet om jullie land van herkomst te ontvluchten. Uw verklaringen over de door u beschreven gebeurtenissen zijn niet van aard dat ze de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid recht zetten.

Nog wat de door u aangebrachte convocatie voor uw vader betreft dient te worden opgemerkt dat er niet vermeld wordt in welke hoedanigheid of in welke zaak hij wordt opgeroepen (CGVS p. 4) en staft dus uw beweringen hieromtrent niet. Voorts dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Ook is het algemeen geweten (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat dergelijke attesten in Tsjetsjenië makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling en dus sowieso een geringe bewijswaarde hebben.

Uw intern paspoort bevat geen gegevens die worden betwist.

Het arrest van de RVV (nr. 149 807 van 17 juli 2015) waarbij het tegen u uitgevaardigde inreisverbod werd vernietigd, vermeldt dat dit gebeurde omdat het inreisverbod van twee jaar niet op een redelijke wijze werd gemotiveerd in het licht van artikel 8 van het EVRM. Ook werd er opgemerkt dat u aanvoerde over een internationaal beschermingsstatuut te beschikken in Polen, nl. de subsidiaire beschermingsstatus. Daar uw broers bleken over deze status te beschikken en eveneens duidelijk bleek uit het administratief dossier dat u hetzelfde parcours had afgelegd om naar België te komen, werd er geoordeeld dat het geenszins onwaarschijnlijk was dat u er inderdaad een beschermingsstatus zou hebben. Vooreerst dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat, in zoverre u zich in het kader van uw asielaanvraag op een schending van artikel 8 van het EVRM zou beroepen, de bevoegdheid van het CGVS zich enkel strekt tot het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, hetgeen niet toelaat om over te gaan tot een beoordeling van de mogelijke gevolgen die dit voor de samenstelling van uw gezin met zich mee zou kunnen brengen. Voorts blijkt uit de door u aangebrachte beslissing dd. 18/03/2015 van de Poolse asielinstanties dat u er een verblijfsvergunning heeft aangevraagd maar dat u deze niet heeft verkregen daar ze geen spoor van u vonden in de database van personen die erkend werden als vluchteling of er subsidiaire bescherming hebben gekregen, hetgeen niet te rijmen valt met uw hierboven aangehaalde bewering hieromtrent. U verklaart (CGVS p. 3) dat u nochtans als minderjarige ingeschreven werd toen uw moeder in Polen asiel aanvraag en u mee erkend werd met uw moeder toen ze er een beschermingsstatus verkreeg. U stelt hieromtrent (CGVS p. 4) dat de Poolse asielinstanties er mogelijks een administratieve fout hebben gemaakt. Er dient opgemerkt te worden dat Polen lid is van de Europese Unie. Voor een land kan toe treden moet het voldoen aan een hele reeks voorwaarden, waaronder het bestaan van instellingen die een rechtstaat, een democratie, en de naleving van de mensenrechten garanderen. Als lid van de Europese Unie en van de Raad van Europa, kan er dan ook worden aangenomen dat Polen aan deze voorwaarden voldeed en nog steeds voldoet. Indien u meent dat er onregelmatigheden zouden zijn gebeurd bij de Poolse asielinstanties, kan u zich hiervoor richten tot de door de overheid voorziene – gerechtelijke - procedures (zie o.a. de omschrijving van de beroepsprocedure in deze door u voorgelegde beslissing). Gelet op het feit dat Polen lid is van de Europese Unie en de Raad van Europa en ondertekenaar is van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, kan aangenomen worden dat u afdoende mogelijkheden hebt om deze eventuele problemen er aan te kaarten.

De kopie van de Poolse verblijfsvergunningen van uw broers M. (...) en A. (...) waaruit blijkt dat hun er de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, bevat informatie die niet wordt betwist maar kan bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. Het feit dat familieleden van u subsidiaire bescherming kregen in Polen, betekent niet dat u eveneens automatisch aanspraak kan maken op dergelijke bescherming, daar iedere asielaanvraag op zijn individuele merites wordt beoordeeld. Een zelfde beoordeling van de door u in België verklaarde asielmotieven kan niet worden verantwoord, en wel gezien de hierboven aangehaalde ongeloofwaardigheid van het relaas van uw ouders waarop u uw asielaanvraag baseert, als ook gezien verder uit de hieronder aangehaalde informatie van het Commissariaat-generaal, kan worden afgeleid dat de veiligheidstoestand in Tsjetsjenië actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de motiveringsplicht, van “*het principe van behoorlijk bestuur*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Wederom haalt zij aan dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad benadrukt vooreerst dat in het kader van de door haar ouders ingediende asielaanvraag door verwerende partij een weigeringsbeslissing genomen werd omwille van het bedrieglijk karakter van hun asielmotieven. Deze beslissingen werden bevestigd bij arresten nrs. 11 865 en 11 866 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 mei 2008, waartegen het beroep bij de Raad van State ontoelaatbaar werd verklaard bij beschikking nr. 3024 van 8 juli 2008. Het gezag van gewijsde van de

arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat de door haar ouders voorgehouden problemen – zij zouden in Tsjetsjenië gevisieerd worden door de autoriteiten omdat de vader van verzoekende partij hulp verleende aan rebellen – ongeloofwaardig zijn. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van deze arresten. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van de ouders van verzoekende partij voorgehouden bij hun asielaanvraag, waarop verzoekende partij zich voor haar eigen asielaanvraag eveneens baseert, te herstellen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij meent dat door verwerende partij onvoldoende aandacht geschonken werd aan de door haar aangebrachte convocatie op naam van haar vader en dat de algemene bewering van verwerende partij dat dergelijke documenten makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling allesbehalve volstaat als motivering, stelt de Raad evenwel vast dat verwerende partij zich geenszins beperkt tot de *“algemene bewering dat dergelijke documenten makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling”*. Door verwerende partij werd daarentegen terecht gemotiveerd dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat *in casu* niet het geval is gelet op het feit dat in het kader van de asielaanvraag van haar ouders beslist werd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door hen voorgehouden asielaanvraag omwille van de verschillende tegenstrijdigheden tussen de onderlinge verklaringen van haar ouders en de tegenstrijdigheden in de opeenvolgende verklaringen van haar vader (administratief dossier, stuk 10, landeninformatie, deel 3). Verzoekende partij zelf legde louter een aantal verklaringen af met betrekking tot gebeurtenissen die haar ouders reeds aanhaalden of die volledig voortvloeien uit de moeilijkheden die haar ouders in het kader van hun asielaanvraag hebben toegelicht (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 03/05/2016, p. 2-3 en 5), hetgeen niet volstaat om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid recht te zetten. Bovendien werd inzake de neergelegde convocatie tevens vastgesteld dat deze convocatie niet vermeldt in welke hoedanigheid of in welke zaak haar vader wordt opgeroepen, waardoor dit document in geen geval van aard is de voorgehouden problemen aan te tonen. Ten slotte merkt verwerende partij nog terecht op dat dergelijke documenten hoe dan ook slechts een geringe bewijswaarde hebben daar uit de informatie die door verwerende partij aan het administratief dossier werd toegevoegd (administratief dossier, stuk 10, landeninformatie, deel 2) blijkt dat dergelijke attesten in Tsjetsjenië makkelijk op vraag te verkrijgen zijn tegen betaling.

2.2.6. Wat betreft de verwijzing van verzoekende partij naar *“de bronnen die worden aangehaald in de alinea aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut”* waaruit volgens haar blijkt dat zij weldegelijk een ernstig gevaar loopt op vervolging en dit als familielid van iemand die de rebellen hielp, wijst de Raad erop dat op generlei wijze werd aangetoond dat de vader van verzoekende partij inderdaad hulp verleend heeft aan de rebellen, gelet op het ongeloofwaardig karakter van het asielaanvraag van haar ouders. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk familielid te zijn van iemand die de rebellen hielp en omwille hiervan problemen te zullen kennen bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

2.2.7. Inzake de bemerking van verzoekende partij dat zij ook in andere delen van Rusland gevaar loopt gelet op de ernstige gevallen van discriminatie ten aanzien van Tsjetsjenen aldaar, wijst de Raad erop dat door verzoekende partij geen geloofwaardige problemen werden aangehaald die haar verhinderen om terug te keren naar Tsjetsjenië. De Raad is dan ook van oordeel dat haar verwijzing naar de discriminerende houding ten aanzien van Tsjetsjenen in andere delen van Rusland niet dienstig is.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden

gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar – hetgeen door verwerende partij in de bestreden beslissing niet wordt ontkend – niet aantoonde dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “*Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie*” van 22 juni 2015 (administratief dossier, stuk 10, deel 1) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 9 en 10), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 3 mei 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.12. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT